

Žijeme v éře seznamů

Slavné počátky

Všechno to začalo po tzv. sametovém převratu roku 1989, kdy bývalý vězeň starého režimu Petr Cibulka začal vydávat seznamy STB. Způsobily pořádný poprask, a nakonec se k nim začaly provádět i takzvané lustrace. Lustrace prospěly exponentům novorežimu, poškodily tisíce lidí starorežimu – a někteří kvůli jejich zveřejnění prý i spáchali sebevraždy.

Žhavá současnost

Nyní tu máme pytel nových seznamů a jejich autorů. Sestavují se seznamy nejrozumnějších exponentů od celebrit, přes průmyslové a bankovní magnáty, seznamy staré i nové šlechty, seznamy slavných sportovců i lékařů, seznamy spisovatelů i slavných zločinců. Velkou výhodou v takových seznamech má stará šlechta, té seznamy a genealogie sestavovali v Německu, Rakousích a jinde už dávno – každý snad zná Gothajský almanach. Zatímco seznamy židovské šlechty objevila jedna známá restituentka teprve nedávno – a hned jí vyšel v ústrety i náš Ústavní soud, tu máš čerte, kropáček, ani Hliník z Humpolce by to nedokázal lépe, jak by konstatoval učitel z filmu Marečku, podejte mi pero.

Za nejhroznější fenomén současnosti však považuji různé seznamy osob podle etnické příslušnosti. Zde se snad toporně a neurvale navazuje na tradice oné říše, která se neskromně nazývala Velkoněmecká anobř III. Reich.

V poslední době však jedna novinářka roztřela gordický uzel naší geopolitiky seznamem „přisluhovačů Kremlu“. Tady čouhá jako sláma z bot inspirace McCarthyho Výborem pro neamerickou činnost. Sestavíme seznamy podezřelých rusofilů. Autorka není původní ani v tomto ohledu. Už za blahého franžosefovského mocnářství byly sestavovány seznamy „nebezpečných panslávů“, které tak barvitě vyobrazil Hašek v putimské epizodě svého nesmrtelného hrdiny na jeho jihočeské pouti krajem.

Dnes ovšem by jejich aktualizace mohla sloužit daleko ostřejším postupům, než jaké na počátku I. světové války praktikovala bretschniderovská „starorakouská policaj“.

Co by si toužebně přáli naši noví politrucci

V té věci bych autorce navrhol rozeslat rovnou po vlastech českých povinný dotazník pro občany. Mohl by dostat jméno „Fragebogen neboli Okruh otázek pro nebruselsko-nenatovskou činnost“. Takový dotazník již dovedl k nejvyšší dokonalosti III. Reich a autorka se může poučit, jak se to pořádně provádí. Seznam by povinně musel vyplnit každý dospělý občan státu a zpracování by prováděl známý ústav pro totalitní režimy. Pak by se poskytl orgánům a ty by provedly selekce podle pravidel našich zahraničních protektorů. Tož tak. Bůh dej, abychom se toho nedočkali v praxi.

Úskali řečených seznamů

Každý meč má dvě ostří. Může pořezat i držitele. To se stane, když na světlo Boží vyjde nechtěná pravda o jistých aktérech různých kauz, kteří byli předváděni médií jako rekové bez bázně a hany. Tak se stalo v jedné restituční kauze, kterou obhajoval jistý zesnulý věhlasný právník. Samozřejmě že byl představován jakožto čistý bojovník za pravdy novorežimu, když náhle vyhřezlo čertovo kopyto – a ejhle – pán se ukázal jako starý estébák s vázácím aktem a podpisem v Leopoldově. Toto říkám, protože v těchto kauzách nezávislý soud vyžaduje vždy podpisy, a z neznámých důvodů seznamy nestačí. Prý nejsou dostatečným dokladem „osobní vůle dotyčného“. Ale pak, když se podpis objeví, nastává velký průšvih. Podobné je to u dobových originálních fotografií, svědčících o

kolaboraci dotyčných s totalitními režimy, není-liž pravda? Pak je z toho na jedné straně celostátní skandál a na druhé mrazivé mlčení.

Seznamy protistran

Každá občanská válka nebo rozkol přináší seznamy nežádoucích osob. To je známo od dob starého Říma, od seznamů Sullových proskribovaných. Nikde není psáno, že když jedna novinářka zahájí seznamy nebezpečných rusofilů, opačná strana jí to neoplatí seznamy nebezpečných natovců. Kyvadlo geopolitiky může pak přinést netušené shnilé plody všech těchto aktivit, o kterých se jejich autorům nezdálo ani ve snách. Nejhorší na těchto seznamech bývá ne jejich vznik, ale jejich zneužívání k osobním mstám a vendetám všeho druhu. A tu opět nic nového pod sluncem. Takže jen ať autorka pokračuje ve svém seznamu. Může se jí stát, že ona sama se ocitne v seznamech jiných. Aby to pak nedopadlo stejně jako se seznamy pana Cibulky.

Ještě jeden dosud nikdy nevydaný seznam

Nevíte, který? Přece ten, který měl být vydán v republice nejdříve. Seznam gestapáků, ničících náš národ. Jeden takový již dávno existuje, a je v něm přes pět tisíc jmen gestapáků, kteří tyranizovali, ničili a hnusně vraždili tisíce českých, slovenských, židovských a romských občanů republiky. Jako legionáři a odbojáři po takovém seznamu voláme už léta. Pan ústav pro výzkum totalitních režimů na nás zvysoka kašle. Pan ministr kultury Hermann, který ústav řídil, také nikdy za jeho éry takový seznam nevydal. Neměl čas? Nesmysl, seznam je dávno hotov a klidně bych mohl uvést jeho jednacím číslo. Proč je neuvedu? Řečeno výsměšně s Poirotem, pan Hermann je přece badatel. Zjistí si to sám.

PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno I

Pro seznamisty: Autor má čistý lustrák a nikdy on ani jeho rodina nebyli v KSČ.

Honorář na Fond NO